

Nr 11.

Av herr **Olsson** i Ramsta, *om skrivelse till Kungl. Maj:t, angående åtgärder för spridande av kunskap och färdighet i enklare bokföring, lämpad för deklara-tions avgivande.*

Genom de ändringar i bevillningsförordningen och i förordningen om taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt, som av 1920 års riksdag beslutades, är i regel varje person, som föregående år haft 600 kronors inkomst, deklarationsskyldig.

Då därjämte deklarationsblanketterna med bilagor, som av 1920 års riksdag antogos, äro så uppställda, att de avtvinga deklaran-ten en specifikation av inkomsterna in i minsta detalj, är tydligt, att för deklarationens riktiga avgivande fordras noggranna anteckningar eller räkenskaper över inkomster och utgifter. Skall nämligen syftet med 1920 års ändringar i taxeringsförordningarna vinnas, nämligen att nå fram till ett exaktare taxeringsresultat, då måste det svenska folket mera allmänt lära sig att föra räkenskaper.

Ett ifyllande av deklarationsblanketterna ur minnet eller på måfå lär väl ingalunda giva ett något så när riktigt resultat.

Vad har nu från statsmakternas sida åtgjorts för att bland svenska folket sprida kunskap i bokföring?

Ja, det är sannerligen ej så mycket. Under de senare åren har Kungl. Maj:t äskat 15,000 kronor årligen till understöd åt bok-föringsföreningar. Samma belopp begäres också i årets statsverks-proposition.

För det avsedda ändamålet torde beloppet vara tillräckligt, ty vårt land äger tyvärr ej något större antal bokföringsföreningar. Skola vi tänka att på den vägen — genom bokföringsföreningarnas spridande över hela landet — nå fram till att exaktare uppgifter

lämnas vid deklareringsen av det stora flertalet deklaranter, så få vi nog vänta förgäves. Nej, här tarvas att bibringa det svenska folket kunskap och färdighet i bokföring, anpassad för deklara-tionsblanketternas ifyllande. Genom den skolreform, som nyss genomförts, har möjlighet beretts folkskolan att gripa in och bibringa folkskolans elever kunskap såväl i förändet av enklare räkenskaper som i deklara-tionsblanketternas rätta ifyllande.

Fortsättnings-skolan är nu obligatorisk och folkskolans elever ha då nått en sådan ålder och utveckling, att en planmässigt ordnad undervisning i enklare bokföring, lämpad för deklara-tionsblanketternas ifyllande, helt visst skulle lämna ett gott resultat. Men för att en sådan undervisning skall komma till stånd fordras, att en god hand-ledning utarbetas för lärarna tillika med en lämplig bokföringsbok för eleverna.

Denna undervisning borde av statsmakterna uppmuntras och stödjas genom tillhandahållandet av härför erforderlig material till nedsatt pris. För att sätta den stora allmänheten i tillfälle att på egen hand förskaffa sig färdighet i enklare bokföring, avsedd för deklareringsen, borde särskilda medel härför anslås att utgå till före-läsningsföreningar eller kommuner, som anordnade enklare bokförings-kurser för vuxna.

Tydligt är, att, om någonting av mera betydenhet på detta om-råde skall bliva åtgjort, statsmakterna måste ingripa.

Då det ej står i motionärens förmåga att framkomma med ett utarbetat, detaljerat förslag till frågans lösning, står ingen annan väg mig öppen, än att förorda riksdagsskrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning och förslag. Visserligen är det sant, att statens många utredningskommittéer åsamka statsverket avsevärda kostnader och att det finansiella läget manar till sträng sparsamhet, men å andra sidan torde en utredning i denna sak kunna bidra till att åtgärder vidtagas, som till resultat ge en riktigare taxering och därmed följande högre inkomster för staten.

Då jag tillika har all anledning förmoda, att en dylik utredning av Kungl. Maj:t kan åstadkommas utan allt för stora kostnader, tvekar jag ej att på grund av det anförda vördsamt hemställa:

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att utredning verkställes om, vad som från statsmakternas sida kan åtgöras för att verk-

samt bidraga till att bibringa det svenska folket kunskap och färdighet i enklare bokföring, lämpad för deklarations avgivande, och sedan för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan för-
anleda.

Stockholm den 17 januari 1921.

Gustaf Olsson,
Ramsta.
